

Dosarul nr. 2ra-2249/2019
nr. 2ra-72/2020

prima instanță: Judecătoria Drochia, sediul Rîșcani (jud: M. Săjin)
instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud: Iu. Grosu, A. Garbuz, E. Rățoi)

ÎNCHEIERE

22 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Prisacari Nicolae,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Goncearuc Igor
împotriva lui Prisacari Nicolae cu privire la încasarea datoriei,
și cererea reconvențională depusă de Prisacari Nicolae împotriva lui
Goncearuc Igor cu privire la declararea nulității actului,
împotriva deciziei din 22 august 2019 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă :

La 26 septembrie 2016, Goncearuc Igor a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Prisacari Nicolae cu privire la încasarea datoriei în mărime de 61 254 de lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că conform recipisei din 03 iunie 2013, Prisacari Nicolae a împrumutat de la el suma de 42 000 de lei, recipisa fiind scrisă și semnată de către pârât personal. În temeiul recipisei, pârâtul s-a obligat să restituie datoria în sumă de 42 000 de lei până la data de 01 octombrie 2013, indicând totodată, că în caz de neexecutare în termen a obligațiilor de rambursare a împrumutului bănesc se obligă să poarte răspundere conform legislației în vigoare a Republicii Moldova.

A mai indicat că la 15 septembrie 2016 a expediat în adresa pârâtului o somație prin care a solicitat, ca în termen de 7 zile calendaristice de la momentul primirii acestei petiții, să fie restituit imediat împrumutul, în caz contrar se v-a adresa în instanța de judecată cu acțiune civilă.

În drept, cererea de chemare în judecată a fost întemeiată pe prevederile art. 572, 619, 867, 871, și 872 Cod civil.

La 24 februarie 2017, Prisacari Nicolae a depus cerere reconvențională împotriva lui Goncearuc Igor cu privire la declararea nulă a recipisei din 03 iunie 2013, referitor la suma de 42 000 de lei, ca fiind eliberată de el fără a primi banii, și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii reconvenționale, Prisacari Nicolae a indicat că, la data 10 octombrie 2012, s-a angajat în calitate de șofer la SRL „Miren & W Krab”, fiindu-i acordat spre folosință un automobil de model Daewoo Nexia cu numărul de înmatriculare RS 743 pentru prestarea serviciilor de taxi, el urmând să achite întreprinderii 120 de lei zilnic, cu condiția obligatorie ca să răscumpere acest automobil și să-i fie transmis lui cu drept de proprietate, în acest sens pentru răscumpărarea automobilului urma să achite zilnic 180 de lei, în total urma să achite 300 de lei, iar câștigul suplimentar îi revenea lui. Cheltuielile de reparare, deservirea tehnică și exploatarea automobilului erau în obligațiunile lui.

Reclamantul a susținut că a primit automobilul cu defecțiuni tehnice, investind în reparația acestuia suma de 5 700 de lei, sumă care urma să fie inclusă în suma răscumpărării automobilului.

A mai precizat că în scopul urgentării răscumpărării automobilului, i-a transmis lui Goncearuc Igor suma de 350 de euro. Suma de 300 de lei o achita zilnic la dispecer, unde se ținea și evidența plăților.

Totodată, a indicat că în luna aprilie anul 2013, Goncearuc Igor s-a apropiat de el și i-a cerut să semneze borderourile conform cărora ar fi ridicat salariu, dar de fapt nu a primit nici un salariu.

A menționat că la 03 iunie 2013, prin intermediul telefonului, a avut o solicitare pentru servicii de taxi. În momentul când pleca de la dispecerat pentru a efectua comanda, a fost invitat de către Goncearuc Igor în biroul său, cel din urmă cerându-i să semneze o recipisă precum că a împrumutat de la el 42 000 de lei.

Prisacari Nicolae a specificat că a refuzat să semneze, însă Goncearuc Igor, în formă ultimativă, i-a spus să lase automobilul și, că poate pleca acasă.

Astfel, din motiv că a achitat o sumă de bani pentru răscumpărarea automobil a scris această recipisă din cuvintele lui Goncearuc Igor, fără a primi careva bani.

A semnalat reclamantul că nici salariu nu a primit niciodată, însă cu regularitate a semnat borderourile privind ridicarea salariului.

Totodată, a indicat că în luna septembrie 2013, fiind în orașul Rîșcani, în așteptarea clienților, Gonciaruc Igor l-a sunat și i-a spus să se prezinte la dispecerat. El s-a prezentat și, fără a-i explica motivul, acesta i-a spus să-l urmeze până la el acasă. A parcat automobilul în ogradă și i-a zis să plece acasă, comunicându-i că doar atunci, când va achita automobilul, îl va primi. Ulterior, la 01 decembrie 2013, a fost apelat de către Igor Goncearuc, care i-a cerut să scrie cerere de eliberare de la serviciu din proprie inițiativă, precizând că a refuzat să scrie o asemenea cerere, la care pârâtul i-a spus că îl concediază.

Reclamantul a relevat că a uitat de recipisă, iar când a primit somația a rămas nedumerit.

Consideră că acțiunile lui Goncearuc Igor evidențiază faptul că de la bun început acesta a avut intenția de a nu-i transmite automobilul.

A mai precizat reclamantul că aceeași situație s-a întâmplat și cu alți colegi de ai lui, însă a înțeles mai târziu despre asta.

În drept, Nicolae Prisacari și-a întemeiat cererea reconvențională pe prevederile art. 207, 216 alin.(2) și 218 Cod civil, 172 și 173 lit. b) Cod de procedură civilă.

Prin hotărârea din 15 februarie 2019 a Judecătoriei Drochia sediul Rîșcani, a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Goncearuc Igor împotriva lui

Prisacari Nicolae cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată și s-a încasat din contul lui Prisacari Nicolae în beneficiul lui Goncearuc Igor datoria conform recipisei din 03 iunie 2013 în sumă de 42 000 de lei, dobânda de întârziere în mărime de 19 254 de lei, în total suma de 61 254 de lei.

S-a încasat de la Prisacari Nicolae în beneficiul lui Goncearuc Igor cheltuielile de judecată sub formă de taxă de stat achitată de reclamant în mărime de 1 837,62 de lei, pentru asistență juridică în mărime de 5 000 de lei și cheltuieli poștale în mărime de 12,60 de lei.

Cerere reconvențională depusă de Prisacari Nicolae împotriva lui Goncearuc Igor cu privire la declararea nulității actului și compensarea cheltuielilor de judecată a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 22 august 2019 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de Prisacari Nicolae și menținută hotărârea din 15 februarie 2019 și încheierile din data de 02 mai 2017, 12 octombrie 2017, 10 septembrie 2018 și 15 octombrie 2018 a Judecătorei Drochia, sediul Rîșcani.

S-a încasat de la Prisacari Nicolae în folosul lui Goncearuc Igor cheltuielile de judecată în sumă de 3 000 de lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

La 18 octombrie 2019, Prisacari Nicolae a declarat recurs împotriva deciziei din 22 august 2019 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii și încheierilor instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii inițiale și admiterea cererii reconvenționale.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel a aplicat eronat și încălcat normele de drept material și procedural ce au dus la soluționarea greșită a cauzei, au fost apreciate arbitrar probele, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Recurentul în susținerea cererii de recurs a invocat argumente de fapt și de drept similare celor expuse pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la 22 august 2019.

Astfel, recursul declarat la 18 octombrie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Prisacari Nicolae, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei

sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Prisacari Nicolae, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Prisacari Nicolae, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Prisacari Nicolae, împotriva deciziei din 22 august 2019 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat